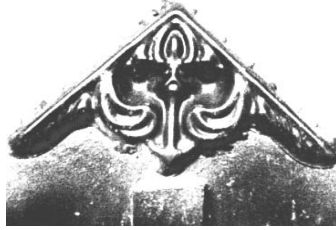

Zafer Yalçınpınar
Meydansız

İstanbul
2008

sen
in
ben
im

iç
in

daima...

(...)

Çoğunun yüzünü unuttum büsbütün,

(...)

Halbuki kaç kere karşımda oturup dizildiler

Bir tek kaygıları vardı, hakkımda hüküm okunurken:

Heybetli olmak.

Değildiler.

İnsandan çok eşyaya benziyorlardı:

duvar saatleri gibi ahmak,

kibirli,

ve kelepçe, zincir filan gibi hazin ve rezildiler.

(...)

Nâzım Hikmet

(Diz Boyu Karlı Bir Gece'den)

TAŞ UÇAK'TA

(inat insan üstünde insan inat)

önce/

iki bulutun birbirine sokulması

denizin kıyıya

ve çıplak bir dalın da alacakaranlığa

dik dik uzanması

bin yıllık taşların arasından çıkıp yaşayan tek bir otun

taşlardan daha yükseği soluması

örneğin

ekmek fırınının önünde yatay bir gökdelen gibi

bu güvercinlerin dizilişi

sonra/

dağı inip çıkan yuvarlanan bir kaya
süresüresüresüresürekli
cezalılı birinin bata çıka sabah akşam
o kayayı yüklenmesi

evet şimdi sağdan say sola doğru düşe kalka
bu dikenli duvarların ve derneklerin kötülük bileşimi
geçen her bin sene her bir Taş Uçak'ta
sırtımızın aklını başımıza getirmeyi
beceremedi

KİM KİME DUM DUMA

(biz de size...)

1.

önce ben, boş bir kâğıdı aldım

çöpe attım.

ikide bir sildim gökyüzünü bulutlarla
parlattım

2.

sonra o, boş bir kâğıdı aldı

çöpe attı.

kımiltısız bir büyüklüğü
kör topal yürüdü

3.

sonra biz vardık, ama siz yok sayın.
sağınızın soluna ters tokatlar attık
üstünüzden iki karış kadar kısa
astlarınıza

4.

siz yoksunuz, ama biz var sayalım şimdi.
size ne desek ne yapsak
yokluğunuzun içinden geçecek gibi.

MERDİVEN, AĞAÇ VE MEYDANSIZ

1.

(ışıyor)

gökyüzü lambası elimde irikiyim bir güneş gibi
geliyor şu körkütük meydandaki pazaryerine

sürü-sürü-sürü-sürü-sürü-sürü-sürüsüyile insan
yüz yüze iki uçurum arasındaki boşluğa

yuvayuvayuvulanan

bu ters akıma karşı

yamuk bıyıklı kısa pantollu ve sıkı

bir topal ki doğuştan düzgün

ve öylesine hesapsız:

“Ey meydansız!”

ses yok -sustuk- çıkmadı

“çıt!”

ve pek tabiidir alaşağı...

2.

(sönüyor)

ki o yüzüzlük akşamdan kalma göz karartması...

meydanlara odalara baştan aşağı bir tünel gerek
birbirine doğru inen

aşağılık bir merdiven

uzun uzun uzandı

ve şu diğer köşede

bir Türk ağacı kızgın olmalı

merdivene:

“iniş çıkış yok ya da olmaz beleşe!”

3.

(yeniden ışıyor)

insanmış bakışlı topal hep bu ters akıma karşı
yamuk bıyıklı kısa pantollu ve sıkı:

“Ulan, şu meydansız haklı!”

ses yok—iki ölçü sustuk-

çıkmadı

“çıt!”

ve gene alaşağı...

4.

(çıkış)

kısa kısa düşünüyoruz

bir “çıt!” kadar basitçe;

“merdivenler suskundur”

ÖN

masaya sandalyeye sığmaz
bizim “meydansız” oturduğunda
tüm ışıklar mecburen söner
ve önünden bir “ahali” geçer
ellerinde dondurmalarıyla
yokuş aşağı oy verenler
çok iyi bilirler
işin aslı ve önü basittir:

atından inenler
masaların ucuna
binerler

HALAY TAKIMI

(yüzde 47 için...)

1.
ben aşağıdan yukarıya
yazarım
işte ayaklarım
“tersine sonsuz”
ve uykusuz

2.
sabaha karşı gecelerden bir gece
elsiz kalmış yüzde 47 kişi
bizim evin önünde
yukarıdan aşağı dizildi
“dikidikidikilip
sırasınasirasına
oy-oy-oy-oy!”
halay çekti

3.
şimdi her 6 Mayıs'ta
-halay takımıyla birlikte-
Sülo'yu gülme krizi tutar
öküz sarısı evinde

(Dr. Erdođan Kul için...)

"zaten buruřuk" bir adamı

hortumla

uyandırdı

Durmuř Ađa

devlet parklarının başkan köylüsüydü

ve olayı görenlere

"bahçe suluyorum" dedi

sonra durmuř ađa

sađa yellendi

SIRT

58 liralık cezayı beraber yemedik mi
hemen açıklıkta
nerden çıktı bu sırtın Osman
-lafı çevirme ulan!-

burada
itle köpekten fırça yemedik mi
sonra da
damgalı mühürlü ceza kağıdını
birlikte yırtmadık mı
şu 58 liralık subaşı maaşını

yahu Osman ben anlamıyorum seni yani biz
bunlara “siz gidin de babanız gelsin”
dedik
birlikteydik

Osman
şimdi sen bana
sırt gösteriyorsun
senin o sırtını ve dahasını
ne yaparım ben
düşünebiliyor musun

TEK BİR TOKAT

(Elimin düziyle...)

tam tersine doğru kazmalama bir düz tavır
senin sabahından akşamına karışır
gecenin körünü ucundan yakar
havanı canını alır
sonra da söndürür ve satarım

dibe iner
im
aç kalmayı bilir
im
adabeyi gibi yaşar
tutar
bir kıyayı geri çeker
im
deniz gibi korkusuz
kum kadar tek
im
im
in
tokat
izi
iç
in

(OKSİ)MORONLAR İÇİN EL KİTABI

basitçe kapat
sağ elinle sol gözünün kendisinin kendisini
kapanışını
kap
at

gene kapat çünkü anlamadın
sağ elinle sol yüzünün gözünü
kendisini
aynada tanıyamadığını şunu
kap
tuttuğun gibi
at

evet Őu at, bildiğin kiŐneyen yuce
salaklar iwin ileri ve dizeyli
aııklamayı:
hemŐerilerin gsmh tayyip bıyığını
mühendis müdürü ya da bordronu
ve “geçinemiyorum”u falan
kap
at

imzayı:

bir zafer yalçınpınar
ki pantolonu belinden kaçır
birden anında
diyor ki defalarca:

-bu boşluğu kapat-

YIĞMA AKIL

hizasına gel aklın
düzayak sayı dizisine ölçülü biçilmiş
yağlı sürtük inip kalkan pistonlara
ve düdüğüne akışkan ekranların
aklının
çizelgenin hizasına gel dirsek temas aralığına
sonra tatil zamanı rahat!
işyeri hesabını

ortala

kahvaltısızlığını
ve gidişine gelişine yelkovan benzeri
ayakkabılarını

hazır ol aklın hizasına kelliğe
tüfek omza
elsiz ayaksız ve hatta yüzsüz gözsüz
parlak ve yan duruşuna
şu tıraşların
sabahtan akşama kadar dikkat!
“dikine tıraşlar”ın
hizasına gel
aklının

ŞİRKET İÇİ KALIN BİLEKLİ KADINLAR

1.

“buyrun, nasıl yardımcı olabilirim?”

yüksek topuklu ardıl havalarnızın salgısı için
birbirinizin saçınızı yolmanıza
ve ertesi gün kuaförde
kardeş olmanıza

2.

yahu kalın bilekli üç beş kadın bildiğin kalın
yemek ve hazırlanmak ve yemek ve süs ve gece gömüsü
kalın alış ve veriş ve alış alış ve veriş akşama kadar

3.

“kızım, acaba bu ne kadar?”

babaları ki hayvan tüccarlarıdır
büyükten daha büyük kazık atarlar
dedim ya üç beş kadın köyden devşirme şu bildiğin kalın
bir kuşak İstanbul’lu bilemedin bir buçuk olsun

4.

“şekerim, bu iş böyle olsun”

sahibi ölü eşek misali satılmış bir ülkede
şirket içi kalın bilekli kadınlar
ikinci elden doğumgünü pastaları ve mumlar

5.

“gel patron, kesmece bunlar!”

şirket içi kalın bilekli karılar
kendilerine
seni beni kese kese
yer bulurlar

6.

yahu topu topu kalın bilekli üç beş kadın
şu bildiğin kalın

HALLAC

suretiyle

kamçılanmak
vücudu parça parça edilmek
darağacına asılarak
teşhir olunmak

kafası kesilmek
ve yakılmak

suretiyle

idam edildi

YILANKAVİ

(Ayhan Çağlar için...)

herkes ortada sarhoş belli
yalana gerek yok bu pazar sabahı
sakallarından hepsi biliniyor
yollar yürüyor ışıklar yılankavi, peş!

sağ ceplerinde üçkağıt taşırlar
beş parasız atacakları birbirlerine
şu didik kent yani dize dizilmiş
yazık ki yazık bize çay söyleyen onlara giden
beş yüzlü dört adlı ve üç delikli
bu yumuşak koltuklarda
heyecanlı gelir birinden biri
ve toprak sahibinden müteahhide doğru on altı katlı
peşine takılmış üç beş tencere ve tava
ki sürekli ötüp dururlar
oysa ki basit bir hesap hatasıydı
bilmiyorlar
1890'dan buraya ajandalarına kin kusanlar
pijamalı uykulu iş hayatı ki köpek işi

kısacası
yüz gözlü bir yalnızlık yani o kadar büyük ve tek
evet
ilk hitabımdır ona bu;

Ey Ece!
davullu, sancaklı
peşinde bin bir geceden ıslak çıkmış
sarhoş bir tarihle yılankavi

Ey kimse!
dükkanlara uçana kaçana doksan dakika tam saha
elimini tersiyle soruyorum ki tokadım kartvizittir;

“Ece'nin *gözlüğü* kimdedir?”

“ECE AYHAN” İÇİN BİR DAVUL CÜMLESİ

(Dünyanın tüm aksak davulcularına)

Hi-Hat, Trampet ya da “Gece”:

mürekkep gece denizine bakarak
kolaçan ediyor geceyi dümdüz
bakışsız bir kedidir kara gece
ve ece
havada karada denizde...

-sus-

iki gece yüz yüze

Cowbell ya da “Ecel”:

ecel ecel ecel

-sus-

yüksek ecel kaldırımdan ecel zarlarını ecel atar ecel adımını
ecel adımı ecel sarkıtıp ecel Karaköy’de ecel tutar ecel zarları

-sus-

düşüş gelir ecel

Alto Tom;

ya da atak
“geçiyor bir hükümet kuşu kanatları yoluk”

Ziller ya da “Biz”:

“korkuturuz
bizzzzz bir şairi şiir yazsın için ölümle
korkuturuz”

Tom tom:

“dom!”

Ey Hafız!

Sıfır sayısı çarpanlarına ayrılamaz. Boşluğun yutuculuğu ve onun karşısında titrememiz, aralarında birkaç sene bulunan iki davul vuruşu ve bu zaman aralığında oluşan kimya (akkor bir kimya hem de) önemlidir, önemseniyordur artık... Bunu her yerde seziyorum. "Görsel Şiir" in (bence görsel işlerin) ya da "imkânsızın dili" nin (bence Ece Ayhan doruğunun) avantajı, forvetliği, büyüklüğü, hızı işbu garip kimya (bazen de ecza) etkileşimiyle oluşan apansız ve rastlantısal bir yuvalanmadan kaynaklanıyor.

Peki, nasıl bir şey bu?

Parçaların değil de parçalar arasındaki boşlukların, iki nota ya da vuruş arasındaki "sus"ların, iki sayı arasında (örneğin 1 ile 2) sonsuz sayı bulunmasının, çoklu (hareketli) anlam kaymalarının bütünlükten, bir bütün olmaktan sonsuz kere önemli olduğu bir kimya...

—Üzerindeki her şeyden (her yüzey anlamdan, her belirgin işlevden, her yükten) sıyrılıp varoluşuna geri dönmek isteyen bir eşyanın (örneğin bir portmantonun) akkorluğuna sahip bir kimya...

—Bütünlüğü sadece ve sadece boşlukta bulan ve boşluk üzerinde yenilenen bir kimya...

—Yapısal analize imkân vermeyen, oluşumunda termin ya da nedensellik içermeyen, bir şeylerin altını değil de üzerini çizen bir kimya...

—Oktaf Rifat'ın deyişiyle “rastlantının bizden çok daha akıllı olduğu” gerçeğini yineleyen, ibraz eden, İlhan Berk'in “sessizlik de/ bilinmek ister/ hakkı bu” dizeleriyle tazmin edilen; suskunun, boşluğa doğru likidite oluşturduğu ve dillendiği, “Mısırkalyoniğne” ve “Perçemli Sokak” adlı kitaplarda vücut bulan, Ece Ayhan'ın (bence Ayhan Çağlar'ın) ise tüm eserlerinde kendisini oluşturan ve gösteren bir kimya...

HAFIZ KANUNİ: BOŞLUK

1. boşluk

boşluk hafızdır
yineler bunu:

2. akort

eski telefondan la sesi alır
fakir suskun bir kanuni
telefonun sesi bakışsızdır
salvo atar gibi gökyüzünde
hafız sesi arar ve bulur
bir şeyleri aklyordur

3. senkop:

boşluk yineliyor hafız:
“Boşluk hafızdır”

4. ulan hafız!

ulan hafız kanuni; boşluk
ulan aşk karıncalanması

bütün ortayaşlı karılar
genç kanuniye baktılar

“onun parmaklarının inceliğine...”

5. karar perdesi

yer gök yer gök
yer gök yer gök
kırmızı dolu kırmızı
boşluk dolu boşluk
zaman dolu zaman

hafız kanuni: boşluk

HAFIZ KUYUCU: YOKLUK

1.
benimgeselirik
olmadığımı ispatlayamaz
kimse:

2.
yazamıyorsam
yazamıyorum
bunu:

3.
ve düzayak sivil çıplak
kitapsız aletsiz etiketsiz olarak
kimse ispatlayamaz
gökyüzünün olmadığını
sonsuz:

4.
kuyulara benzer

odaların
dibindeki dolapların
içindeki
çekmecelerin
dibindeki kutuların
içindeki
poşetlerin
dibindeki kitapların
içindeki
kitaplarda saklıyorum
iç
indeki
iç
imi

kuyulara benzer: yokluk

HAFIZ HURDACI: TOZLUK

1.
“ölümün arkasındayım”
ben
hurdacı ayaklarım
beyaz

2.
“metal eritirler arkamdan”
benim
hurdacı ellerim
döngün

3.
“1 liraya kitap ararlar”
kilkuyruk sahaflar
benden
hurdacı ağzım
ucuz

4.
ve ellerim kara
evim de tozdan tozluk
ölümün arkasından
bakar yüzüm
oyuk oyuk

ben ki

hafız hurdacı: tozluk

HAFIZ ÇUVALCI: KİMLİK

1.
“çöplerin arasındayım”

ellerim parmaklarım tırnaklarım
birer tartı gibidir
kâğıt toplarım

2.
üstünde yazılana bakmam
kâğıt her şeyi taşır
sırtıma
her kâğıdı
kabul eder
im

3.
evet yalnızım açım ve pisim
bunu da biliyorum kendi suçum
geriye kalan diğer her şey de sizin
suçunuz
sizi
çöplerinizden bilir
im

4.
bir kulaç derine uzanırım
orda çöplerin yüzü vardır
uzun uzun bakarım
ve işte yarım ekmek
işte işte tam benlik

hafız çuvalcı: kimlik

Deniz Tarlası

GELİŞİNE

1.

“daha önce nasıldım kimbilir?” dedi

bir bulut

sonra sakinleşti

2.

karşı bahçedeki erik ağacı

beyazdan beyaza

patladı

3.

“dinlenmemiz gerekirdi” dedi

geçici yağmurların

gelişi

4.

tıklım tıklım bir tren

boşlukdoluboşlukla

gelip giden

5.
daha fazla içiyor bir çalgıcı
farklı söylüyor şarkısını
ve meyhaneci dışarıya atıyor

masalarını

6.
şimdi çiçekler daha rahat
mahalleden bir çingene
tezgâhın altında bıçağını biliyor
ve geziniyor içkilerde

gelişine

ADA'NIN DERRİ

“ben bu yerin ta kendisiyim”

deniz ayak parmaklarıma gelir gider gelir
kara rüzgâr değişir kayşa kayar

bir tek yaşam belirtisi Őu kırmızı çakar
oynar çakıl ileri geri ben oynamam

mesela, denize iliklenmiş bir iskele
denizin ellerine ve ayaklarına ilişkin

“ama ben benim
kendimin ta kendisiyim”

düşün ki yalnızım o kadar adil;
dört bir tarafım açıktadır

ve hesap hatası bir Dünya görünmez olur;
“çünkü denizden daha azdır”

ALLAH'IN KUZGUN BİR KULUDUR.

1.
babası Fenerbahçe'de Yahya Kemal'le dalga geçer
annesi sabah akşam mavi ispiroto içer
ikisi bir olup Kuzgun doęurmuřlardır
2.
adamın elinden bıçak almayı iyi bilir
bar kapılarından yontulu eldir
3.
insan ırkilttięi içindir çivilerini çok sever
gözleri kaynaklıdır değişik gözlükler giyer
4.
zapt edilemeyene inandı
bir kuřun hareketinin
heykelini yaptı

5.
galata köprüsünde
kırk gün boyu kadar gece
duvarlara rakı kadehi fırlatmıştır.

6.
kendinden kendini geçirip
varlığından varlığını yontmuştur

7.
yere indi diye ölmüştür
merdivenlerin tepesinden
hızlı ve hareketli
ölmüştür

8.
Abdulâhet
Kuzgun
Acar'dır
ve Allah'ın kuzgun bir kuludur.

**“Kİ BEN O Kİ BEN”
DENİZ ŞARKISI**

(içki ile...)

1.

ki ben o ki ben dağa çıkmaya çalıştım tekneyle
o zamanlar “zaman” vardı
kitapçılar hesapçılar izlek tentesinin altında
bu eski tahtasız deniz ahşabını
izliyorlardı

2.

ve babam tekneyi sattığı zaman
ki ben o ki ben iskeleyi tamir ediyordum

ve belki
babasından daha yakındır bir çocuğa
deniz usta

3.

Senkop:

*ki o ki ben yalan söyledim
babamı denizden çok severim*

Alarga:

deniz

gemi

çizer

durur

gide

gele

bilir

gemi

çizer

durur

deniz

gide

gele

bilir

ki ben o ki ben şahidim;

“aklı vardır denizin”

inan buna

4.
ki ben o ki ben senle kala
bildiğim tek şu
bu lahitin denizde yatışı
yüzünün avcuma oturuşu
kapaklanması

5.
Köprü:

*gide gele
adıma sınıyorsundur*

*sen
de
ki
ben
im
silik
adıma*

sularda

6.

Evet, ki ben o ki ben eęeledim
kõşelerini
belli ettim
zamanları
ki onların ıslığını da almışımdır
kalktım kestim geceyi
elimdeki siyah bir parça dizgiyi
koynuna doladım sabaha karşı
bir de ben ki o ben
senden

sonra yatmayı severdim

7.

Kara:

*içerek
öleceęimiz
yok*

*belli oldu
kara*

GEMİ ŞOFÖRÜNÜN AĞZINDAN

(*içki ile...*)

1.
hesabı çıkarmak için
bu dizenin
bir küçük içmesi
şüphe
siz
gerekli

ya da bırakınız
gerekleri yakıp
yalım yapayım
ki ben o ki sen...
-kibarlaşalım-
ki siz o ki biz
yalımı da yakalım
-kes oradan-
ikimiz ki
ikimiz bir...
-araya girdi-
“hadi oradan!” dedi

“ikinin keşfi çok zor olmuştur”

2.

bir, “hadi artık” dedi
iki, “çok zor olmalı bu”
üç, yalnızlığın tortusu

buralar eskiden tarlaydı sevgilim
korkmaya gerek yok
iyi hatırlayalım

bu işleri içmeye bırakıp
işimize bakalım

eminim ki zaten belli
bir kadeh keser atar tüm düğümlerimizi

ama bilirsin bir düğüm başka bir düğüme çözülür
çünkü zaman aşımı fırlama bir üç
“iki”mize geri yürür

KÖPRÜNÜN ALTI VE ÜSTÜ

1.

denizde tek başına

aklı bir kulaç havada
parmağının ucundaki uzun oltasıyla

“bu adam beni deli edecek” dedi bir deli
kendiyile kendine karşı kendi
aksak bir “güzel marmara” gemisi
diyelim ki boğazda gece karanlığını deniyor

ine çıka yuvarlak kentin ışıklarına karşı
gözü kara ya da kapalı bir hisar balıkçısı
“corumlardan corum beğen” diyor
eski bir saati kuruyor
ve her sabahın başında durup
günlerden gün seçiyor;

2.

ilk ışık ışıyor

ve gökyüzü
sabahı ediyorlar
ve ağcılar
birden balık çeviriyorlar

kaçan kurtulan aklını kaybetmiş topu topu tek bir lüfer
“İstanbul vapurları su üstü balıklarıdır” diyor
yalnızlık ki eşek yüküdür bitsin
istiyor ki bu böylece bilinsin

3.

seyirciler

ve trafik koro halinde

bu kadar kişiyiz
bir yanlıştın üstünden
geçiyoruz
bu kadar kişiyiz
bir yanlıştın üstünden
geçiyoruz
bu kadar kişisiyiz
bir yanlıştın
alkışını tutuyoruz

köprümüzün
üzerinde

DENİZ TARLASI

(Sel Ebegümece ile...)

yan yazılmıştır;

çarşaf gibi deniz
çarşaf gibi deniz
çarşaf gibi deniz
ışıklı tarla ışıklı
çarşaf gibi deniz
ışıklı tarla
çarşaf gibi
deniz

yan söylenmiştir.

HESAPSIZ

1.
“yaprak”

- birden rüzgâr -

şimdi “yapraklar”
oldular
birlikte
oraya
buraya
eğilerek
düşünüyorlar
boşlukları
varederleryokederlervarederler

2.
eğilmeden düşünüyor dağ
duruyor dağın kendisi
dağ gibi

3.
aşağılık bir merdiven
tepelere özendi
ve kendisini olduđundan daha uzun çizdi
kõşeli bir yılan gibi

4.
“eđer insan düşünseydi
saymazdı”

5.

6.
ve hiç konuşmazdı

AYAK ÜSTÜ İSTANBUL

1. yel değirmeni satın alıyordu emlakçıdan
şu yeni zaman donkişotu
2. aç komiyi fırçalıyordu, kravatlı ceketli
iki adet beyoğlu
3. “Ne yapacağım?” diye geziniyor, çok borçlu
yüz yıllık bir ciğerci
4. “ben edebiyata aidim.” diyordu rakı masasından
sakin ve kara madenci
5. Çıracıyan, görmenin hikâyesini bilir
kurt ağızlı deniz eskisidir
6. ve sayıbilmez yalnız başına tek şair:
“İstanbul’un yarısını tanırım!”
diyerek yüklenir

MÜ ÜÇLEMESİ

1. Müteahhit

“ölesiye zamana böylesine karşıyım!”
hafife alırım

bir amelenin boyunun ölçüsünü
ya da gökyüzünü
azaltarak
çok yukarı yükselirim katlanarak

“ölesiye gösterir zaman ve zamana böylesine karşıyım”

öylesine bir temel attım ki dev mezarı gibi
korkudan
çevredeki kuyuların suyu çekildi

2. Mühendis

“isimlerin hesabı yoktur müdürüm!”

eninde sonunda bir cetvel kadar mühendistir
rakı kadehlerine küçük pusulalar takar
sallantıda kalmış o boşluğu oturtup yerine
nerden geldiğini unutmasın diye
daha büyük bir boşluğa tamamlar

“müdürüm isimlerin hesabı yoktur”
bu nedenle onların suçu kum gibi çöktür

3. Müntehir

“ulan Toma senin ananı!”

zangoç Toma cenazeleri karıştırırdı
yanlış yerlere yanlış kişiler gömdü
anlayacağın bütün filikalar doldu
uzun zamanının sonunda
bir boşluk gibi asılı kaldık ortada

boşu boşuna boşluktan
“Siyahiçi” kelimesini icat etti bir müntehir
kısa film gibi sessiz bakar
ve çok gençtir

“ulan Toma senin ananı!”

ZAMANIN GECE YERİ

1.

“sürgün yeri burası!” diyor
iki sokağın arasında
bir lamba

ayağına yosun oturmuş durgunluktan
üç bön yaprak bunun dibinde çürüdü en dibinde
zaman gelip geçti su yolu gibi işlek
ellerinin tersiyle:

“nerden bakarsanız bakın
ben sizden akıllıyım”

2.

ışıkların önündeyiz ben de ordaydım
gece anlamını kaydırdı sokakta yan
mecbur yere eğiliyor akkor kara kızgın
ve bir zincirleme kaldırım taşı
yanındakine abandı:

“ulan şu geceye bir nokta koymalı
ve gündüz dışında bir çözümlüm olmalı”

zaman gülüyor elleri belinde
geceden geriye kalmış tek bir bekâr pilavcı
yere eğildi büküldü ve her açıdan baktı:

“yahu, bu zaman gerçekten bizden akıllı!”

3.
beklersiniz her gece
uykuda suskun ağır aksak
dar geniş titrek aç ve çıplak
yatağınızdan sonrasını

benim geçmemi
benim:

